Gerson, Johannes; Geiler von Kaysersberg, Johannes [Editor]; Schott, Petrus [Editor]: (Pars 1): Opera
[Straßburg: Johannes Grüninger], 10. Sept. 1488 Seite 495

ritualis conuentum ꝛ pluritatem diuini of
ficij dimittere. Et q̄ libri eēnt fructuosius
frequētandi In qua q̄dē rn̄siua p̄mo epl'a
ris p̄mittitur ꝓlogus/post subnectūtur de/
cem ꝛ octo cōsideratiōes In q̄rū p̄mis .xij.
suadet̄ cenobitica stabilitas. ꝛ arguit̄ suspe
cta loci seu cōuentus mutatio p̄textu seu co
lore maioris q̄etis ꝛ ꝑfectus. In reliq̄s vo
sex cōsideratiōib' agit̄ de libris a monacho
in diuino officio ꝛ reglarib' obs̄uātijs cō/
tinue occupato frequentandis.

Gratia vobis et pax Si inimi
cos iubemur diligere/q̄to ma/
gis eos q̄ nos diligūt i veritate et
sinceritate salutis Nihil quippe
ita debitū/nihil plus nature cōsentaneum
nihil efficacius ad diligi q̄ redames si a/
maris. et ames vt ameris. hoc est eni ama/
toriū poculū Seneca teste/sine veneficijs
sine carmine. s. Si vis amari ama. Durū
idcirco videri potuit verbū illud v̄re cari/
tatis de me et ad me. quis ꝓhibet etiā non
amantē diligere. sed fuerit hoc dictū licen/
tia s̄monis amorosi q̄ legē nescit. nec se ca
pit sepe. ¶ Veniā ad alia sup q̄b' ilico ra/
puit aīm' me stilo currēte cōsideratiōes vi
delicet aliq̄s annotate p̄ntib' ānexas Sup
petebāt alie cōsideratiōes pl'es sed lassitu/
do corpis ꝛ formido tedij cōpescuerūt scri/
bētē. ¶ Sane suadeo p̄mū totū religiōis
studiū transire in affectū cordis. nō tamen
accipio ꝑ h̄ affectū q̄lēcūq̄ sed sanctum et
castū Nā transibant illi de q̄b' ps. loquit̄ i
affectū prauū. dū ꝓdijt q̄si ex adipe iniqui
tas eoꝝ Hz autor de spū et aīa/breuē inter
ceteras magnas multas a laudabiles/cōsi
deratiōem istā. Affectus inq̄t q̄ est sponta
nea et suauis inclinatio ad aliud/ triplici/
ter in nob' attēditur. s. in supiori ꝑte rōis. ꝛ
in inferiori ꝛ in imaginatione Si spūs n̄r
seq̄tur affectū p̄mū dr̄ hō spūalis. si scdz dr̄
hō rōnalis. si tertiū dr̄ hō aīalis. Poteritis
in originali si placet videre latius Item q̄
in epl'a beati Bern. ad v̄ros frēs de monte
dei. Fuit opinio celebris q̄ tota theologia
n̄ra deberet magis cēseri affectiua q̄ specu
latiua Rōem assignat vnus validaz. q2 iu/
bemur redigere oēm intellectū in captiuita
tem in obsequiū xp̄i. Plus est igit̄ oīs itel/
lectus theologice ad cultū xp̄i ꝑ caritatis ob
sequiū q̄ ad speculandum maxime cuz fi/
nis legis sit caritas ¶ Rursum circa moni
tionē infra de lectura doctrinaꝝ Placet h̄
addere q̄ sermones mḡrales qui fiūt succi
cte ꝑ distinctiones valde illuminant intel/
lectū et sine labore graui demulcēt etiā affe
ctū cū inspicit̄ s̄mo dei viuus ꝛ efficax duz
ad modū loquētis et cōtinētis eidē se infū
dit suauiter ꝑ ꝑticulas ordinatim. Habet̄
q̄z vberrim materia circa pene singula psal
moꝝ ꝛ alioꝝ diuinoꝝ v̄ba ꝓ exercitio me/
ditationis Exēpli gr̄a. Beatus vir q̄ non
abijt in in cōsilio impioꝝ. hic pōt assumi
distinctio de beatitudine Item de viro Itē
de abire Item de cōsilio. et ita de reliquis
Demū nō est cōsiliū meū vt difficiles q̄ōes
et ꝓfundas speculatiōes occupatus in assi
duo dīno s̄uitio sibi assūet itelligēdas vbi
requirit̄ ociū maximū ac ingenij viuacitas
cū dispositione vegeta cerebri/q̄eta et sere
na ne forte frenesis aut alia incurrant̄ incō/
moda. Sufficiūt igitur tractatuli faciles ꝛ
ad pietatem idonei Scriptum Lugduni
Anno domini. M. cccc. xxvi. ix. Julij. per
Joh. cancellariū ꝑisieñ/

Finit epl'a.

Incipiunt cōside/ b
rationes ad ꝓpositū q̄s bn̄ cōsiderare debz
religiosus in diuinis multū occupatus/ ꝓ
serenatione conscientie

Consideratio prima.

Religiosus ille cōsideret in p̄mis
q̄ dei ꝓuidētia q̄ in sua dispo/
sitione non fallitur deduxerit ip
sum ad ordinem celebrem et ap
probatū i q̄ iā ita professꝰ ē pꝰ ꝓbatōez solie
tā vt resilire fas n̄ sit Faciat ḡo ō pia nc̄citate

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-407-ii/0495
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG